

Nr 2 – 2006
mai 06

nettavisa: www.lokalavisa.no

Mailadressen: Dalsgrenda_bu@monet.no

Dalsgrenda Nyheter

Av innholdet

- 17. mai programmet i Dalsgrenda
- Stoff fra Hermod
- Lienrennet
- Årsmelding fra Bygdeutvalget
- Bygda – dagen
- Bjarne Bjerkmo
- Innlegg om Dalselva

Dalselvkorpset øver foran

17. mai i Dalsgrenda

Program

Program:

- 08.00 *Flaggheising*
- 10.30 *Kafe*
- 11.00 *Film for barna*
- 12.00 *Skoletøget starter*
Toget går til Einmoen via
eldresenteret.
Kransnedleggelse ved
krigsminnesmerket.
- 13.30 *Leker for barna*

Lienrennet 2006

Lienrennet ble i år arrangert 25. mars. Været var strålende og løypa meget bra preparert. Om lag 75 personer deltok på turen fra Skaret og til Lien. Også fjellbonden Brynvald Bjerkli satte av tid til ett besøk på Lien. I tillegg ble jervkonsulent Tore Rausandaksel observert i terrenget.

Jarle Nilsen var en av deltakerne
(foto: Bjørn Ersdal)

Er det mulig å være sur her ?
(foto: Bjørn Ersdal)

ETTERLYSNING !

I forbindelse med bøgda-dagen 10. juni er en av de tingene vi skal prøve å få til :
En minnebok – utstilling !

Men for å få dette til må vi ha inn mange minnebøker!

Så derfor trenger vi hjelp fra DEG !
Kan du tenke deg å vise fram ei side av di minnebok i en monter. Tanken er at bøkene skal ligge oppslått på en side og selvfølgelig vil det ikke bli anledning å begynne å blad i dem. Den som skal samle inn, stille ut og ha ansvaret for dette er:

Helena Stien som bor på Einmoen og kan nås på telefon

Vi tror dette kan bli et hyggelig tilbakeblikk for mange besøkende.

Forurensing i Dalselva ?

Fra Kurt Derås har vi fått henvendelser om at Dalselva nå er forurenset. DalsgrendaNyheter tar her inn et utdrag av hans brev datert 23. april 06.

Før saken eventuelt tas opp i DalsgrendaNyheter ønskes en forklaring på hva som årsakssammenheng samt dokumentasjon som beskriver hvilke forurensende stoffer vi snakker om. Kopi av brev fra Fylkesmannen i Nordland, Mattilsynet og Teknisk Etat i Rana vedlegges. Det

bemerkes at Mattilsynet bagatelliserer saken noe som har fått Mattilsynet Hovedkontoret i Brumundal til å se på hvorfor lokalkontoret har lagt seg flat for bl.a. Rana Kommune.

Det kan også nevnes at skogsbilveien for så vidt er "lovlig" bygget, men i ettertid viser det seg at vedtakene som bl.a. lokalpolitikere har gjort er lovstridig. Det foregår en kraftig oppvask og konsekvensen blir absolutt følebar for Rana Kommune.

At de samme politikere ikke var klar over at Rana Kommune eier og driver Dalselv Vannverk synes myndighetene sentralt mildt sagt er merkelig.

Forurensingen er så stor og omfattende at det kanskje kan stilles spørsmål om vannverket for all framtid blir berørt av dette. Selv om grunneieren som foretok veibyggingen blir pålagt å iverksette tiltak er disse i en størrelsesorden som tilsier mer bruk av offentlige midler.

Fadesen har allerede kostet hundretusener av kroner og sluttregningen er ennå ikke kommet på bordet. Abonnentene tilknyttet Dalselv Vannverk har siden skogsveien ble anlagt flere ganger måttet kjøpe sitt drikkevann på Rema 1000.

For mange er det opplagt at det er selve trivselsfaktoren ved nærheten til Dalselva som har fått seg en alvorlig knekk.

Dokumentasjonen på hva som har foregått samt hva slags forurensing det dreier seg om er selvsagt mye mere omfattende en hva de vedlagte kopiene viser.

Kurt Derås.

Utdrag fra Mattilsynets rapport 31.8.05

- Inspeksjon på grunn av klage på vannets farge.
- Spesiell oppmerksomhet på veien til Hølbekkmoen da klagen gikk ut på at dette var årsaken til brunfargen.
- Været på inspeksjonsdagen og dagene før var preget av mye nedbør.
- Mattilsynet mener at veien opp til Hølbekkmoen ikke kan sies å være hovedårsaken til brunfargen.
- Den bakteriologiske kvaliteten på vannet er tilfredsstillende.

Utdrag av brev fra Fylkesmannen i Nordland datert 23.9.05

- Vegbyggingen kommer ikke inn under forurensningslovens bestemmelser.
- Lokalt Mattilsyn gis myndighet til å forby eller sette vilkår for aktiviteter som forurenser eller kan medføre fare for slik forurensing.
- Vannverkseier er ansvarlig for tilfredsstillende kvalitet.
- Det bør vurderes å bedre råvannkvaliteten
- Lokalt Mattilsyn er gitt tilsynsmyndighet for bestemmelsene i drikkevannsforskriften etter matloven. De kan derved gi vannverkseier pålegg.

DalsgrendaNyheter tar gjerne imot meninger om dette, enten i påfølgende nummer av avisa eller på nettavisa.

Oddmund Andersen

Bilde av elva tatt nå i mai 2006 . Bedring å spore ? (foto: B.Ersdal)

Slam i bunnen av elva.
Foto: Kurt Derås

BØGDADAGEN 2006

Sett av lørdag den **10. juni 2006**. Da vil det bli arrangert **Bøgdadag** i Dalsgrenda. Mange lokale lag og foreninger har gått sammen for å presentere seg og andre med ulike aktiviteter og informasjon for både barn og voksne.

Tidspunkt: 12:00 – 17:00

Aktiviteter:

- Teatersminking av barn
- Natursti
- Konsert med korpset
- Loppemarked
- Div. aktiviteter på idrettsplassen
- Hesteridning
- Salg av strikkevarer

Presentasjoner:

- Lag og foreninger fra Dalsgrenda
- Rana Historielag/slektshistorielag
- Ketil Born - bildeframvisning
- Elling Andersen - åpent kunstatelier
- Johan Solbakk - gamle stedsnavn i Dalsgrenda
- Johan Ødegaard - utstilling av tredreiing
- Minnebokutstilling

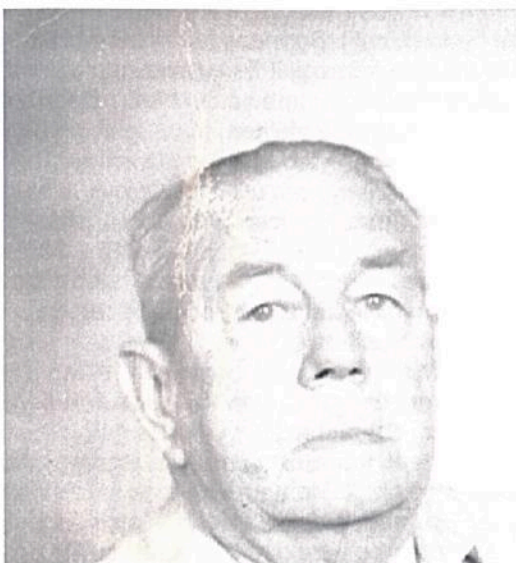
Det vil bli anledning til å kjøpe både kald og varm mat i løpet av dagen.

Loddsalg og konkurranser

Vi ønsker alle sammen velkommen.

Bygdeutvalget

Bjarne Bjerkmo

Bjarne Bjerkmo (1909 – 1978)

Han skrev naturskildringer fra Dalsgrenda.

Bjarne Bjerkmo ble født på Bjerkmoen i 1909. Gården hadde hans far kjøpt av staten fire år før. Området var et paradys for jakt og fiske, noe Bjarne visste å sette pris på. Mange av de daglige gjøremålene hadde naturen som operasjonsfelt. Det kunne være vedhogst, bærplukking, fiske, jakt og fangst. Alt var viktige bidrag til økonomien i familien, og Bjarne og hans tre brødre måtte alle delta i arbeidet. Om vinteren gikk turene på ski som ble laget på gården – etterhvert av dem selv. En rett, fin furustamme var emnet. Denne ble økset og høvlet til, malt og lakkert. Selvlaget tjære ble brent inn under. Det var ski som gjorde sitt til at guttene kunne farte over vide områder, med rypesnarer eller gevær. Men selv om livet på Bjerkmoen var artig, så var det likevel usikkert. Dette innså ikke minst

guttene far, Hans Larsen. Det endte da med at Bjarne ble sendt innover til Mo som læregutt i avisen, 16 år gammel.

Siden var han knyttet til forskjellige aviser og trykkerier fra Hammerfest i nord til Kristiansand i sør. Først arbeidet han i teknisk avdeling, senere ble han journalist. Bjarne var borte fra heimtraktene i en årrekke, men kom tilbake da han kjøpte lokalavisen, "Helgeland" og trykkeriet på Mo. Her var han redaktør og utgiver av avisen i 17 år. I 1957 ble avisen lagt ned, men Bjarne fortsatte med trykkeriet inntil han solgte det midt på 1970-tallet.

Da han kom tilbake til Mo kunne han igjen benytte sine gamle jakt- og fiskeområder. Han bygde seg ei hytte på heimgården, et sted som senere var et sentralt sted i hans tilværelse. Hans opplevelser - alene og sammen med andre - har gitt grunnlag for mange fine skildringer. Viktig var det at Bjarne noterte ned hendelsene som han senere brukte i stykkene han skrev.

I bladet "Villmarksliv" var han medarbeider i de første årene bladet kom ut. I et intervju med bladet i 1976, framhevet han selv et sannhetsord, et minne han hadde fra sin far, når det gjelder samhörighet med naturen. Han fortalte at de en sommerkveld satt ved en bekkos og sloss med millioner av mygg. Bjarne var oppriktig forbannet over hele svineriet og ga uttrykk for det. Men da ble gammelgubben morsk og sa: "Dette må du ikke si. Vi og myggen hører sammen. Vi er født på samme klode, og vi har alle samme rett til å leve." Denne uttalelsen kommenterte Bjarne slik : " Jo, jeg lærte mye av han, det er sikkert. I min ungdom var det mange som dro fra fjære og fjell, fra såkalte utkanter, for å "finne lykken" i byene. Jeg gjorde det også, men jeg var en av de heldige som fikk komme tilbake til min barndoms dal og oppleve mange lykkelige år der. Mon tro om man ikke finner vel så mye lykke i naturen? I tankene ser jeg så godt for meg Mikkjel Fønhus, når han fant sitt natteleie under en lurvegran, laget sitt bål og krøp ned i soveposen mens han tente sin gamle krokpipe. Jeg tror **han** var en meget lykkelig mann."

Samme året som intervjuet ble gjort, ga Bjarne ut boka "Trolltiuren i lurvegrana". Den inneholder en samling skildringer som har sitt utgangspunkt på Bjerkmoen og området omkring.

Bjarne døde i januar 1978.

Knut Karstensen

Kilder : Villmarksliv 3/76

Harald Bjerkmo

Fiskelykke eller flaks?

Hytta til Bjarne i Lille Akervatn.

En liten prøve på noe av det Bjarne Bjerkmo har skrevet. Dette er hentet fra bladet "Villmarksliv" 3/76.

Knut M.

Blant sportsfiskere, enten de holder til på sjøen eller til fjells, er det sikkert mange som har opplevd dette merkelige fenomen : Noen får fisk alle steder – mens andre, som bruker samme redskap, ikke får noe.

Jeg var også plaget av denne merkverdigheten i mange år, og bestemte meg til slutt å prøve å finne ut hva som kunne være den virkelige årsak. Dette med "lykke" eller "flaks" trodde jeg lite på. Isteden kom jeg fram til at det var *stedet* og *tålmodigheten* som var avgjørende. Først og fremst *den nøyaktige fiskeplassen*. Det jeg her vil fortelle om gjelder *røye* – og i ferskvann.

Flere ganger skjedde det rare at f. eks. 9 – 10 fiskere sto på isen og pilket, ganske nær

hverandre. En kunne få ganske bra med fisk, mens de andre ikke fikk noe. Noen ganger var jeg den heldige, men problemet var like uløst for det.

Men så en fikk jeg en ide. Jeg tok et såkalt *me* – eller *mea* som noen kaller det, en krysspeiling som gir absolutt nøyaktig punkt. da det ble sommer tok jeg båten og dro ut på vannet til nøyaktig samme stedet. Det var ikke dypere enn at jeg kunne se bunnen klart. Jo – det viste seg at nøyaktig på dette stedet lå det en stor stein på bunnen, og på den ene siden av denne gikk det en dypere glenne i bunnen. Sidene i denne glennen var kledd med lave vekster, noe vi for lettvinthets skyld kalte "gressbunn". Og mens jeg lå der i båten i det blankstille vann gikk flere røyer opp og ned etter denne glennen, men altså bare *på den ene siden* av denne steinen. Ingen gikk på den andre siden.

Våren etter, i mai, dro jeg og en annen isfisker opp til det samme vann. Der sto det 15 – 20 fiskere utover isen. Vi spurte om de hadde fått noe, men nei. De heldigste hadde fått en, to eller tre fisker, ellers bom.

Jeg gikk litt rundt og tok min nøyaktige krysspeiling etter mitt gamle *me*. Det viste seg at dette punktet lå midt inne i flokken av isfiskere. de lo nærmest til meg da jeg begynte å bore et nytt hull. Men jeg visste da at jeg var nøyaktig på venstre side av denne steinen, og der gikk denne gressbevekste glennen. Og det gikk som jeg tenkte. Ikke før hadde jeg nådd bunnen skikkelig, før det satt en fisk på. Jeg brukte Rauto med mark, ca. 8 cm nedenfor blinken. I løpet av kort tid dro jeg 10 – 12 fine røyer, mens de som sto rundt meg ikke fikk et eneste napp.

14 dager senere dro jeg og en kamerat opp igjen. det hadde snedd om natten, så alle hull var borte. Klokken var bare fem om morgenen da vi kom ned på isen. Jeg tok min krysspeiling, og den var så nøyaktig at jeg traff det gamle hullet med en gang. I løpet av kort tid (vi måtte være hjemme og på jobben senest kl. 10) fikk jeg 23 fine røyer. Min kamerat boret 10 – 12 hull rundt meg, men han fikk ikke ett napp.

Det er klart at slike ting danner mytene om fiskelykke og flaks. En gang dro jeg og en kamerat på isfiske. Jeg hadde også min kone med. Jeg boret et hull der jeg tidligere hadde tatt en krysspeiling, og etter bare noen drag fikk min kone den første fisken. Min kamerat og jeg boret 10 – 12 hull, men fikk ingenting. Min kone fikk 9 fine røyer i det ene hullet, og det var første gangen hun prøvde seg som isfisker. Min kamerat sa: - Hun har fiskelykke!

En annen gang gjorde jeg forsøket omvendt. Det var en aldeles herlig sommerdag. Et fin-fint fiskevann og absolutt stille. Jeg lå og drev med båten og kikket ned på bunnen. Utover den lyse sandbunnen og til marbakken. Og så fikk jeg se det: Akkurat der, i den gressbevokste bakken som gikk nedover, svømte flere røyer fram og tilbake. Jeg listet ut min kastesluk med en Halnekonge og fikk to-tre stykker midt på blanke formiddagen. Jeg tok en krysspeiling med en gang.

Utpå vårparten dro jeg og to kamerater opp til det samme vannet på isfiske. Tidlig på morgenen var vi på isen. Jeg dro straks ut til min krysspeiling, og begynte å bore.

Kameratene mine lo av meg: Har du tenkt å få fisk her ute i brådyppet? jeg satt ved det samme hullet i 5 – 6 timer. resultat: 62 fine røyer. Mine kamerater hadde til sammen fått 7.

Men jeg må bemerke at det er ikke bare *stedet* som er avgjørende. Du må også ha *tålmodigheten* og vite at det stedet du har valgt er riktig. Denne morgenen satt jeg i to timer før jeg fikk det første napp. Men så var det bare å hale opp. En tid var det så mye fisk nede på bunnen at da jeg senket pilken kunne jeg kjenne at den stanset på ryggen av en fisk. Det var helt eventyrlig. Mine to kamerater ble nesten forbannet, og kalte det rett og slett griseflaks. Men jeg delte fisken i tre, slik at det ble like mye på hver av oss å bære hjemover, så turen ble helt vellykket. Men den største tok jeg selv, det var en fin-fin røye på 1,2 kilo. Når jeg først er inne på dette med et bestemt punkt, et *me* eller *mea*, da må jeg huske på noe som min far fortalte meg en gang. Han var venn med en gammel same som het Nila. Samen bodde alene i en gammel kåte. Tidlig en morgen i 5-tiden, da far dro på jakt, satt samene på isen. I 12-tiden på dagen passerte far vannet igjen, og samene satt der på samme stedet. Far spurte: -Får du noe?

-Nei, ikke ingenting. Men hain blir vel svang (sulten) en gang.

Da far sent på kvelden kom til samens kåte, satt gamlingen og stekte fisk, og på steinhellene rundt bålet lå det mange fine røyer.

Når jeg nevner dette er det fordi jeg vil ha frem *tålmodigheten*. Finner du det rette stedet, og har *tålmodighet*, vil du alltid få fisk hvis det finnes fisk i det vannet du fisker. Jeg har hytte ved et lite fjellvann. En gang jeg og min kone var der, tok jeg med meg en liten krakk, gikk ned på isen en tidlig søndagsmorgen, boret et hull og satte meg i den fine morgensolen. Ikke et napp. Ofte var min kone ute og ropte: Nå er det kaffe å få! Jeg rørte meg ikke, bare satt der og pilket. Tre timer var gått, ikke et napp. Men

så hugget en på. Og etter snaue 10 minutter hadde jeg 10 fine røyer på isen. Jeg må holde med gammel-samen som sa: Han blir nok svang en gang.

UL Dæmring

Fra UL Dæmrings protokoller for 1911 har vi hentet beretningen nedenfor. Den beskriver en syttendemaifeiring i Dalsgrenda på denne tida. Referatene for de følgende årene viser med små avvik samme opplegget.

Merk spesielt hjertesukket til sist. Det ga tydeligvis resultat. Året etter startet feiringa både for barn og voksne to timer tidligere.

17de mai

blev feiret som vanlig med fest i ungdomslokalet paa Stien.

Allerede kl. 6 om morgenen blev man ved en kraftig salut mindet om at frihedsdagen var kommen.

Nu ja man blev vækket til en fin-fin vaardag med sol og blaa himmel. Festen var bestemt til klokken 3, og ved fastsat tid var de smaa møtt frem i flok og følge med sine flag. De fleste voksne kom først i 7 tiden. Ungdomslokalet var særdeles vakkert pyntet for anledningen. Efter at de hadde faat kaffe bød festkomiteens formand Th. Skamdal velkommen og redegjorde for programmet. Derpaa blev det opstillet til tog. Med de smaa i teten gik man saa den vante rute til "Høgklubben" – og tilbake til lokalet. Paa "Høgklubben" holdt Th. Skamdal en kort tale for dagen og fædrelandet efterfulgt av en kraftig hurra-salve. Flere sange blev sunget.

Kommen tilbake til lokalet holdt lærer Tømmeraas tale for Henr. Wergeland og utbrakte et leve for hans minde. M. Karoliussen læste op et meget godt no. av "Hermod". Saa blev alle bevertet med sjokolade. Lokalet blev saa ryddet til lek for smaakarene, og denne gik med liv og lyst. Under Lærer Tømmeraas ledelse sang sa barna nogen vakre sange, - ropte hurra for dagen,

fædrelandet – og for festkomiteen – dermed var festen slut – for deres del. En dundrende salut ved avmarsjen fra lokalet, - og alle for visstnok hjem med en ublandet følelse av at ha hatt en riktig hyggelig fest.

De voksne holdt det gaaende med lek, sang – og samtale til langt paa nat. Stemningen var utmerket og oppførselen i det store og hele mønsterværdig –

Lars Tømmeraas

Es.

Da det viser sig at de voksne, ikke forældrene engang, orker at møte før sent paa kveld var det muligens bedst at de smaa fikk sin egen fest ved slike anledninger.

Forklaringer :

* Hermod er UL Dæmrings lagsavis. Denne ble ført i protokoll og opplest på møtene.

* Lars Tømmeraas var lærer i Dalsgrenda.

Referat fra Årsmøte 2006 Dalsgrenda bygdeutvalg.

Onsdag 26. april 2006, kl. 19.00 – 20.15.

Sak 1. Åpning.

Leder ønsket velkommen.

Det framkom merknad til annonseringa av årsmøtet. Annonsen burde vært lagt ut på Bygdeutvalgets nettside på lokalavisa.no. Ellers ingen merknader.

Valg for møtet :

Ordstyrer : Bjørn Ersdal

Sekretær : Knut M. Karstensen

Til å underskrive protokollen :

Ørjan Johansen

Ingrid Djuplasti

Sak 2. Årsmelding for perioden 2005 - 2006.

Årsmeldinga er ble utdelt og er vedlagt. Leder leste årsmeldinga og åpnet forspørsmål og kommentarer.

Spørsmål og kommentarer :

Ang. protokollene til UL Dæmring, dvs., Hermod, ble det spurt om offentliggjøring. Leder har arbeidet med dette og svarte at etter at grunnlagsmaterialet er systematisert og bearbeidet bør dette vurderes nærmere.

ang "Dalsgrenda Nyheter". At denne utgis og leveres ut til alle husstander er en positiv ting for bygda. Men det bør søkes å få kostnadene ned. Dette er et tiltak styret allerede arbeider med og det ser ut som det gir resultater.

-merkinga av stier og gangveier ble påbegynt i fjor. På spørsmål ble det bekreftet at dette prosjektet videreføres denne sommeren.

Info-ansvarlig, Oddmund, etterlyste stoff til Dalsgrenda Nyheter. Alt er av interesse.

Årsmeldinga ble deretter godkjent slik som den var framlagt.

Sak 3. Regnskap for driftsåret 2005.

Kopi av regnskapet er vedlagt.

Regnskapet ble gjennomgått.

Revisor bemerket at regnskapet bør følge kalenderåret. Dette var det enighet om å gjennomføre. Dermed blir budsjettåret 2006 fra april og til 31.12.06.

Regnskapet ble godkjent uten andre merknader.

Sak 4. Budsjett 2006.

Kopi av budsjettet ble lagt fram.

Budsjettet ble gjennomgått.

Det ble godkjent uten merknader.

Sak 5 : Valg for perioden 2006-2007 :

Leder

Bjørn Ersdal (2 år)

Styremedlem

Ingrid Djuplasti (2 år)

Kasserer

Eli Hunnes (1 år)

Sekretær

Knut M. Karstensen

Inf. ansvarlig

Oddmund Andersen

Medlem fra Dalsgrenda samfunnsh.

Vidar Kildal (fast for valgperioden)

Revisorer

Johan Solbakk

Astrid Kristiansen

Valgkomite

Bente Sjonbotn (leder) (1 år)

Inger Alise Kvitnes (2 år)

Bjørnar Jenssen (3 år)

Alle valg ble gjort ved akklamasjon, og uten motkandidater.

Det ble servert kaffe og kringle til de frammøtte.

Knut M. Karstensen (sekr.)

Takk for støtten !!

Bygdeutvalget vil takke alle som har støttet oss ved å bruke den tilsendte giroen!

Hittil har vi fått inn kr 5.100.- som vi bruker til trykking av avisa. Det er dyrt å få den trykket men vi synes selv at det er fint å kunne presentere avis i farger og i bra kvalitet!

Oddmund

Bilder fra Dalsgrenda

Om du er interessert i å se på gamle bilder fra Rana og omegn tipser vi deg om

internettadressen til nasjonalbiblioteket og fotograf Wilse.

Adressen er :nb@no og her kan du søke på fotograf Wilse.

Lykke til !

Har du gamle bilder som andre kan ha interesse av ? Send til oss og vi kan ta dem inn i avisa eller på lokalavisa på nettet.

Oddmund

Trimbøkene på plass !

Hei alle spreke !

Nå er trimbøkene på plass på Tinnan og Mastufta. Nå er det bare å begynne konkurransen om som hvem som er den sprekeste av Dere. I følge velinformerte kilder vil det bli stor premiering i mange forskjellige klasser. Ta med deg familien og kom Dere ut i naturen.

Ha en fin tur.

Oddmund

Hjemmekamper Dalselv IL

Lagene	kl	Årsklasse
22/5 Dalselv-Bossmo2	19.00	96/97
15/5 Dalselv-Skonseng	19.15	92/93/94
31/5 Dalselv-Gruben 2	19.15	95
12/6 Dalselv-Selfors 2	19.15	95
14/6 Dalselv- Nesna1	19.00	96/97
20/6 Dalselv-Mo	19.15	92/93/94
21/6 Dalselv-Stål	19.15	95
21/8 Dalselv-Skonseng1	19.00	96/97
23/8 Dalselv-Bossmo 3	19.15	95
31/8 Dalselv-Gruben2	19.15	92/93/94
4/9 Dalselv-Gruben4	19.00	96/97
11/9 Dalselv-Selfors	17.00	92/93/94
5/9 Dalselv-Korgen 2	18.00	95
18/9 Dalselv-Utskarp1	17.00	96/97
19/9 Dalselv-Åga2	17.00	92/93/94
20/9 Dalselv-Skonseng	17.30	95
25/9 Dalselv-Korgen	17.30	92/93/94

Dette er det vi vet så langt. Vi mangler kappoppsettet for tre lag.
Ps. Det er kaffesalg på alle Dalselv IL's hjemmekamper.

Siv Hege

Stor – lygarkveld

10 juni blir det "lygarkveld" og levende musikk på kvelden.
Plassen er sfo- lokalene på skolen. Dørene åpnes kl 19.30.
Lygingen begynner ca kl 21.00
Det bli salg av øl, mat og diverse.
Inngang blir 50 kr.

Hvis dere vil melde dere på forhånd,

kan dere gjøre det til Siv Hege på tlf 47627418.

Blir pågangen stor, kan vi da bytte til et større lokale.

Arr: Dalselv IL v/ småguttelaget.

Borte bra

(fortsettelse av reisebrev fra Øyvind)

Strand og taco i Mexico

Turen fortsetter i ett lite småfly fra naboøya San Pedro og opp til grensen til Mexico. Vi tar bussen nordover langs Yucatan halvøya og stopper i Tulum. Her møter vi Kristin, en gammel venninne av Ida og Elisabeth, som er i Mexico for å ta ett 3 måneders språkkurs. Vi finner oss en stråhytte helt nede på stranda, nå skal baconet brunes. Ida har klaget litt på for lite strand tid, så nå er hun i sitt rette element. Hadde hun hatt mulighet hadde hun nok solt seg fra solen stod opp til den gikk ned igjen. Tulum har en ruin som er spesiell fordi den ligger helt nede ved havet. Vi prøvde å gå dit, men møtte en politimann som kunne fortelle oss at ruinene var stengt for kvelden. Han kunne imidlertid slippe oss inn, mot at vi betalte han. Siden ingen av oss er utpregede tilhengere av korrupsjon droppet vi det. Å tusle langs stranden i måneskinnet var også en av turens høydepunkt.

Vi hopper på bussen til Cancun. Derfra skal vi med båten til Isla Mujeres. Ida begynner å få mage problemer. Om det skyldes en overdose taco eller guacamole vites ikke. Vi bestemmer oss derfor for å bo litt finere med ett fint toalett. På Isla Mujeres er det mange golfbiler og scootere som kjører rundt. Vi planlegger å leie golfbil, men på grunn av stor pågang, må vi nøye oss med å suse rundt på 3 scootere. Meget behagelig å suse rundt på øya i varmen. Kristin har allerede tilbrakt et par uker på Isla Mujeres og fungerer derfor som guide de første dagene. Isla Mujeres er fullt av amerikanere på jakt etter varmere vær. Halv feite folk med t-skjorter med på skriften big, rich and american gjør inntrykk, dog ikke positive.

Vannet er helt irrgroent og temperaturen er god noe som innbyr til dykking. Kristin, Elisabeth og jeg bestiller ett nattdykk. Mark sliter med vann i øret etter dykkene i Belize, mens Ida har

magetrøbbel, derfor står disse to over. På grunn av mye vind er det til det siste uvisst om vi får dra ut å dykke. Vi får legge ut i skumringen og hopper med hver sin lommelykt ut i vannet. Blekksprut, skillpadde, hummer, og ål er noe av det vi ser i løpet av to dykk. Nede på bunnen slår vi av alle lommelyktene og svømmer fremover. Rundt oss flyter masse morild, selvlysende grønne småpartikler. Det hele virker surrealistisk og jeg føler meg tidvis som en stjernekriger og andre ganger som en del av en musikkvideo. Begge dykkene er på mellom 5 og 10 meter noe som gjør at vi kan være lenge nede på bunnen og at vi kjenner bølgene svært godt. På slutten kjenner jeg meg sjøsyk og vil kaste opp. Vel oppe på overflata brekker jeg meg, men klarer å holde tacoen i magen. Oppe i båten må Kristin mate fiskene.

Ida og jeg tar farvel med Kristin som reiser nordover i Mexico for å fortsette på språkkurset. Vi takker også Mark og Elisabeth for 3 ukers reisefølge når de forlater Isla Mujeres, med kurs for USA og deretter Bergen. Selv setter vi kurs for Havanna og Fidel Castros Cuba.

Annerledes landet Cuba

På vei inn til Havanna fra flyplassen sitter vi helt stille i baksetet på en taxi. Gamle Ladaer, 30 talls gangster biler, folk som henger på gate hjørner eller står å haiker preger gatene og gjør stort inntrykk. Ladaene gir meg tidvis flashback til barneårene i baksetet på en rød lada på feietur til eksotiske Sverige. Vi har begge litt sommerfugler i magen før vi blir husvarme i ett nytt land. Denne gangen føler vi dessuten at overgangen er ekstra stor ettersom vi kommer fra det særdeles turistifiserte Isla Mujeres til Cuba, kommunismens høyborg.

Den beste overnattingsalternativet på Cuba er å bo hos familier som betaler staten for å få lov til å leie ut noen rom i huset (Casa Particulares). Hus som leier ut rom har en grønn trekant på døren. De fleste av disse serverer billig frokost og middagsmat. God mat er mangelvare på Cuba, men enkelte privat hus har velsmakende retter og gode frokoster. Dette var dog ikke tilfellet der vi overnattet første natten i diplomat strøket Vedado i Havanna. En fettrik deig med innbakt seigt og senete kjøtt ble første smak av mat på Cuba for Ida. Heldigvis hadde vi spredd risikoen ved å kjøpe ulike retter og mine reker i tomatsaus og ris var godt spiselige. Vi tar en tur inn til sentrum for å titte litt rundt. Etter ett par velsmakende lokale drinker som Cuba Libre og

Mojitos er vi klar for turen tilbake til familien vår. På veien møter vi ett ungt par i vår alder som virker særdeles hyggelige. De er på vei til en lokal pub. Vi biter på kroken og blir med, selv om vi er småtrøtte. Vi bestiller hver vår drink, våre Cubanske venner tigger en hos oss og opplegget går opp for oss. De snakker brukbart engelsk så vi føler likevel at vi får valuta for pengene i form av økt kunnskap om forholdene på Cuba.

Etter fruktig frokost satte vi kursen mot busstasjonen for å kjøpe bussbilletter. Busselskapet er som det meste annet statlig drevet, og bar tydelig preg av det. En kvinne satt bak skrivebordet, mens 2 andre i samme uniform satt foran. Det er tydelig at dette er syklubbmøte. Vi prøver å få kontakt, for å kjøpe billett til Santiago, men de overser oss totalt. Vi setter oss ned og venter i 10 minutter, inntil to av syklubbdamene går. Damen bak disken vifter oss da frem og selger oss billettene. Vel inne på bussen sitter en gruppe velstående Cubanere og røyker sigar, tiltross for at bussen er pepret med antirøykeskilt. Bussturen tar 12 timer og underveis får vi servert Hollywood filmer og en eim av analopprinnelse. Heldigvis tar sjåførene affære med røykerne så vi kun puster inn ren drittluft. Sovner etter hvert og turen fortøner seg bedre enn først fryktet.

På busstasjonen i Santiago tar en brasiliansk jente kontakt med oss. Hun har blitt tipset om en bra Casa Particulares og vi deler taxi med henne dit. Etter litt krangel med taxisjåføren om noen småpenger står vi hjemme hos en familie kl 0500 om morgenen. De ønsker oss

Dalsgrenda Bygdeutvalg

Oddmund Andersen
Innigarden 23
8617 Dalsgrenda

Infoansvarlig
Telefon
90610108

e-post
Dalsgrenda_bu@monet.no

velkommen og viser oss rommene. Vi slår til og legger oss å sove.

Kombinasjonen av trange gater og eldgamle biler gjør Santiago de Cuba til en av verdens mest forurensede byer. Likevel var den definitivt verdt ett besøk. Vi rusler litt rundt om i byen og ser en rekke historisk viktige steder. Vi lokaliserer byens to datamaskiner med internett tilkobling, prisen er selvsagt så dyr at bare turister har mulighet til å benytte disse. Antall turister er imidlertid ikke overveldende stort i Santiago. På kvelden ser vi på en meget interessant konsert, der folk kunne danse Salsa. Som sidrumpa Dalsgrendgris uten takt satt jeg klokelig godt plantet på stolen, til Idas frustrasjon. Dagen derpå tilbrakte vi sammen med vår brasilianske venninne som faktisk var halvt cubaner. Vi leide en kokotaxi og fikk med oss en del turistmål som Cubas beste iskrem, en kirke og en borg. På vei inn til byen hører vi plutselig en skrape lyd under taxien. Vi merker at sjåføren sliter med å holde 3-hjulsmopeden på veien, og ser ett hjul som ruller forbi oss og inn i skogen. Taxien stopper i grøftkantene og vi puster lettet ut i baksetet, mens sjåføren løper inn i skogen for å lete etter hjulet. Mens vi står og spøker om nesten ulykken stopper den første bilen som ankommer ulykkesstedet og hjelper den arbeidsomme sjåføren. Etter 5 minutts mekking er vi tilbake på veien igjen. Det skraper og durer i problemhjølet og farten er ikke høy i de eksosfylte gatene.

Noen nydelige måltider og litt søvn senere er vi i bussen på vei til Trinidad. Den best bevarte byen fra den spanske kolonitiden på Cuba. Vi benytter tiden her til å beundre den gamle byen. Vi tilbrakte litt tid i en park der vi kunne

observere det lokale folkelivet. Å se 3 gubber i 70 års alderen spille gitar, mens de sipper litt på en rom flaske er fantastisk god underholdning.

Vi hopper i bussen igjen og suser nordover til turiststrøket Varadero for litt strandliv og en ferie fra det virkelige Cuba. De fleste turister som reiser til Cuba reiser nettopp hit på pakketur. De dristigste tar da en dagstur til Havanna eller Trinidad. Vi tar inn på ett hotell der alle måltider og drikke er inkludert i prisen. Vi inntar horisontalen under en palme, og nyter livet, luksusen og det å være på samme sted 3 netter på rad.

Etter en runde dykking på Maria la Gorda i krystallklart vann setter vi atter kursen for Havanna. Vi besøker en jazzklubb og sigarfabrikk og kikker oss litt rundt i byen før vi setter kurs for flyplassen og flyr til Madrid. Vi avklimatiserer oss et par dager i 10 iskalde grader og både gruer og gleder oss til å komme hjem. Det er "palmelørdag" og sol hele veien fra Trondheim til Røssvoll. En skitur til Akersvatnet i solsteik frister definitivt. Latin Amerika bydde på mange flotte naturopplevelser, men flyturen fra Trondheim og den på følgende skituren til Akersvatnet var så definitivt helt på høyde.

Øyvind R. Johansen

Dalselvkorpsets aspiranter 2006.
Interessen blandt de unge er til stede !
(foto: Eli H)